

Lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön;

Utkom från trycket
den 9 november 2004

utfärdad den 28 oktober 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön

dels att 25 § skall upphöra att gälla,

dels att 10–14, 16–17 a, 20, 24, 26 och 28 §§ samt rubriken närmast före 20 § skall ha följande lydelse.

10 § Försäkringskassan skall, under förutsättning att det finns särskilda skäl som talar för det, självmant eller på framställning av arbetsgivaren ålägga arbetstagaren att genom intyg av läkare eller tandläkare styrka ned-sättningen av arbetsförmågan

1. från och med en tidigare dag än sjunde kalenderdagen efter sjukanmäl-ningsdagen i en pågående sjukperiod, eller

2. från och med den första dagen av varje kommande sjukperiod.

Ett beslut enligt första stycket 2 får inte avse längre tid än ett år.

Ett beslut enligt denna paragraf gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet eller bestäms av en domstol som prövar beslutet.

11 §² Försäkringskassan får företa sjukkontroll under sjuklöneperioden ge-nom att

1. göra förfrågan hos arbetstagaren, hans arbetsgivare, läkare eller någon annan som kan antas kunna lämna behövliga uppgifter, och

2. besöka arbetstagaren.

Försäkringskassan får utan hinder av sekretess lämna ut uppgift till arbets-givaren om vad som framkommit vid sjukkontroll enligt första stycket, un-der förutsättning att uppgiften behövs för ställningstagande till arbetstagarens rätt till sjuklön under sjuklöneperioden. Uppgiften får avse huruvida ar-betstagarens arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom eller nedsätt-ningens omfattning.

12 §³ Arbetsgivaren skall till Försäkringskassan anmäla sjukdomsfall som har gett arbetstagare hos honom rätt till sjuklön, om sjukperioden och an-ställningen fortsätter efter sjuklöneperiodens utgång. Anmälan skall göras inom sju kalenderdagar från denna tidpunkt.

¹ Prop. 2003/04:152, bet. 2004/05:SfU4, rskr. 2004/05:8.

² Senaste lydelse 1991:1988.

³ Senaste lydelse 2001:1116.

Om anmälningsskyldighet vid inträffad arbetsskada finns föreskrifter i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

13 §⁴ Försäkringskassan kan, efter skriftlig ansökan, besluta om särskilt högriskskydd för en arbetstagare som är försäkrad för sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Ett sådant beslut får meddelas om den sökande har en sjukdom som under en tolvmånadersperiod

1. kan antas medföra ett större antal sjukperioder, eller
2. medför risk för en eller flera längre sjukperioder.

Ett beslut som avses i första stycket får även meddelas för en sjukperiod när den sökande som givare av biologiskt material enligt lagen (1995:831) om transplantation m.m. har rätt till sjuklön till följd av ingrepp för att ta tillvara det biologiska materialet eller förberedelser för sådant ingrepp.

För den som avses i första stycket 1 och andra stycket skall 15 och 16 §§ tillämpas på sökanden och dennes arbetsgivare. För den som avses i första stycket 2 skall endast 16 § tillämpas.

Ett beslut enligt första och andra styckena skall avse den sökandes samtliga anställningar. Ett beslut enligt första stycket skall gälla från och med den kalendermånad då ansökan gjordes hos Försäkringskassan eller från och med den senare kalendermånad som anges i beslutet. Detta beslut gäller till och med den dag som anges i beslutet eller, om det finns särskilda skäl, tills vidare. Beslutet skall upphävas om villkoret enligt första stycket andra meningen 1 eller 2 inte längre är uppfyllt. Om beslutet upphävs skall Försäkringskassan på lämpligt sätt underrätta arbetsgivaren om detta.

14 §⁵ En arbetstagare som har gjort ansökan enligt 13 § första stycket är skyldig att genomgå undersökning av läkare eller tandläkare och att ge in utlåtande över undersökningen, om Försäkringskassan finner att det behövs för ärendets bedömning. För arbetstagarens utgifter för undersökningen och för utlåtande över undersökningen lämnas ersättning från sjukförsäkringen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring i enlighet med föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

16 § En arbetsgivare hos vilken ett beslut enligt 13 § gäller har rätt till ersättning från sjukförsäkringen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för de kostnader för sjuklön som han har haft för arbetstagaren enligt denna lag.

Utbetalning görs av Försäkringskassan efter skriftlig ansökan av arbetsgivaren.

Ersättning får inte lämnas för längre tid tillbaka än tolv månader före anslökningsmånaden.

17 §⁶ En arbetsgivare vars sammanlagda lönekostnader under ett kalenderår uppgår till högst 160 gånger det för året gällande prisbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring kan hos Försäkrings-

⁴ Senaste lydelse 2001:1116.

⁵ Senaste lydelse 2001:1116.

⁶ Senaste lydelse 2003:424.

kassan begära ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 a §. Vid beräkningen av de sammanlagda lönekostnaderna bortses från avgifter enligt soci-alavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift samt från skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Vidare bortses från arbetsgivarens lönekostnader för arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller och från ersättning som arbetsgivare betalar till Försäkringskassan till följd av bestämmelserna i 24 § första stycket.

17 a §⁷ En arbetsgivare som avses i 17 § och vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt som sägs i 17 §, under ett kalenderår överstiger 90 procent av den genomsnittliga årliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare, erhåller efter ansökan hos Försäkringskassan ersättning från sjukförsäkringen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för överskjutande del av sjuklönekostnaden, dock med begränsningar som följer av andra stycket, 17 b § och föreskrifter som meddelas med stöd av sistnämnda paragraf.

Ersättning lämnas inte för arbetsgivarens kostnader för sjuklön till arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller.

| Ersättning från Försäkringskassan vid tvist om sjuklön

20 §⁸ Om tvist har uppkommit om arbetstagarens rätt till sjuklön och tvisten gäller huruvida arbetsförmågan är nedsatt på grund av sjukdom eller nedsättningens omfattning eller huruvida arbetstagarförhållande föreligger, kan Försäkringskassan, efter skriftlig ansökan av en arbetstagare som är försäkrad för sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, besluta att ersättning för tid som den omtvistade sjuklönen avser skall utges från sjukförsäkringen enligt lagen om allmän försäkring.

24 § I den utsträckning som ersättning enligt 20 § har utbetalats inträder Försäkringskassan i arbetstagarens rätt enligt denna lag mot arbetsgivaren.

Om arbetstagaren har mottagit ersättning enligt 20 § och därefter har erhållit den omtvistade sjuklönen eller del därav, skall ersättningen i motsvarande utsträckning återbetalas.

26 §⁹ I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17 a § och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

- 20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,
- 20 kap. 3 § tredje stycket om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,
- 20 kap. 5 § om preskription,
- 20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,
- 20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,

⁷ Senaste lydelse 2003:424.

⁸ Senaste lydelse 1999:817.

⁹ Senaste lydelse 2003:424.

20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder,
20 kap. 9 a § om undantag från sekretess.

28 §¹⁰ De föreskrifter om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut som finns i 20 kap. 10 och 10 a §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring skall tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningens, 16, 17 a eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt

beslut att inte avge yttrande enligt 27 § andra stycket.

Vidare skall föreskrifterna i 20 kap. 11–13 §§ samma lag om överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningens, 16, 17 a eller 20 § eller 24 § andra stycket.

I övrigt får Försäkringskassans beslut enligt denna lag inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Beträffande omprövning eller överklagande av beslut som har meddelats av en allmän försäkringskassa tillämpas föreskrifterna i punkt 4 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2004:781) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vidare tillämpas föreskriften i punkt 5 samma ikraftträdande- och övergångsbestämmelser om avvisningsbeslut har meddelats av en allmän försäkringskassa.

På regeringens vägnar

HANS KARLSSON

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)